

Victor Järvinen W. A. Takalo
Western Machine & Welding Works
 sepän- ja koneputkia tehdään huolellisesti. Päättin rautoja ja baskettia kaasukoneella porataan ja biotaan.
 453 Taylor Ave. Phone 327
 Kunnallislaiturin kohdalla.

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT
Tri Toivo Forsström
 LEIKKAUKSET ERIKOISALANA
 — ja —

Tri Werner Lagus
 LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA
 SPEXARTH BLDG., ASTORIA
 Puhut: 10-12 e. p. p., 2-4 ja 7-8 j. p. p.
 Tel. Office: 230 Tel. Residence:
 Tri Forsström 582 Tri Lagus 602-R

DR. CHAS. W. BARR
HAMMASLÄÄKÄRI
 Suomalainen työsti apulaisena.
 423 Commercial St. Puhelin 455. Astoria

Tri O. Onne Jurvan
**LUONNON-
 PARANTOLA**
 178 E. 60th str. Portland, Ore.

tinuskon määrätön nöyryys kaikessa surkeudessaan. Sillä se, joka koko toivonsa armoon perustaa, on toki surkea luomus. Ihminen, jonka ajatusten lähtökohdaksi on usko kaikkivaltaiseen jumalaan, joka heittäytyy toivun luonnon kohtalojen ja valtain edessä ja voimattomuuden tunnossa viiksee armoa, ei ole nykyisen maailmanne käyttökelpoinen jäsen. Jos nykyajan kristityt ovat toista maata, jos he katsovat rohkeasti silmiin myrskyä, joka jyrstää valtavia voimia, ja koettavat parantaa pahan tehoilla työllä, niin he vain siten ilmaisevat luopuneensa uskosta. Vaikkakin kristittyitä nimensä, virsirakentajia ja hurskaiden sieluntutkijain puolesta, ovat he kuitenkin teoillaan ja toimillaan puhtaita anti-kristittyitä. Me uskonnoton demokratit tahdomme olla tietoisesti selville asiain tilasta. Me haluamme tiedoin tahtoon, teoriassa ja käytännössä, olla lammaslaukkaan jumalarmeisen nöyryyden tarmokkaita vastustajia.

Paha tapa, joka vanhan Aatamin tavoin istuu lihasamme, pyrkii ikäijöiksi säilyttämään sitä, mikä joskus maailmassa on jotain hyötyä tuottanut. Alarvoista ajatuslaisuutta osoittaa yritys kieltää, välttää ja sokeaa sitä vastakohtaa, mikä vallitsee kristillisen mailmanhalveksimisen ja aikaamme elähtyvän elämänilon välillä. Kristinuskon vaatii kieltäytymistä, mutta nykyajan reipas työ vaatii tyydytystä, mitä aineellisiin tarpeisiin tulee. Jumalaan luottaminen on kristityn huomattavin luonteenpiirre, mutta itseluottamusta, tuon täyttä vastakohtaa, vaaditaan menestykselliseen työhön.

neet läpi järjestyksessään. Ensimmäisessä tietyt tapaamme lehden "pään." Eemeli Parraksen. Hänellä on kumppanina Työmiehen päivänpakinaaston "Feldias." Kalle Rissanen. Toiseen huoneeseen on tunkeutunut välikäisesti John Nummivuori osuuskassa "centraalissa" kansa. Hän lupaa poistaa heti kun "centraali" saa itsellensä oman konttorihuoneistonsa kuntoon. Samassa huoneessa toimittaan Superiorin ja Duluthin, sekä Minnesotan ja Wisconsinin valtioiden uutiset, joita julkaistaan lehden viimeisellä sivulla. Niden pyrkäminen langetettiin tänä päivänä kirjottajalle. Kolmannessa huoneessa Kalle Aine korjaa kansan tekemää kielivirheitä ja "kääntää" vähän muutamia uutisia Canadaan. Hänelle tekee seura korehtuurilukijia. Sevo. Tässä huoneessa sijaitsee suurin osa toimituksen kirjastosta, jota Työmieheissä näkyvinkin olevan hyvällä mallilla, sekä oman talon nekkoudella valmistettu automaattinen elevaattori, jolla toimituksen hengentuotteet lasketaan painoon ja laotain palnövihreäpohjalaiset kohotetaan ylös korehtuurilukijan tapetavaksi. Tälle rustingille ei ole vielä hankittu patenttia, joten en kerro siitä enempää. Neljännessä huoneessa, ahtavasti etuvuon uutisten toimittajat Yrjö Mäkelä ja Onni Saari, joista viimeksi mainittu — kooltaan miehenäkin vain — täyttää sitä tilaa, jonka Hiitunen poistuneeseen jätti tyhjäksi. Viidennessä huoneessa Severi Alanne lopettaa Työmiehen uuden sanakirjan valmistamista. Kuuden huone on vielä Lapatosun hallussa, vaikka Lapatosu — sen toimittaja nimittäin — samoin kuin Pellon ja Kodin toimittajakin, on mennyt — farmaamaan. Pellon ja Kodin toimittaja, William Marttila, asuu nyt Rock'sissa, Mich., jossa suorittaa toimitustyönsä niiden aineiden ja elu-

Viisastelija on se, joka selittää kristilliseksi opin: "luota jumalaan, mutta älä kaiva maahan leiviskäsi", tahtoen siten sanoa, että toimelaisuus ei ole epä kristillinen hyve, vaan kuuluu oppiin. Kristillinen työ on kaukana todellisesta nykyajan työstä. Kristityt toimeksee taivasta varten, kuohien lihansa, tukahuttaen halunsa. Ja jos hän työskentelee leivän ja elämisensä puolesta, on se eläminen oleva sellaista, mikä vain pidentää tämän murheentakson kärsimyksiä, jotta oltaisi arvokkaista todelliseen elämään. "Joka tässä maailmassa vihaa henkeänsä hän tuottaa sen iankaikkiseen elämään." (Joh. 12: 25). Taivainen iäisyys on kristityn päämäärä, jokapäiväisen maailma ymmärtävän ihmisen tarkoitus.

Jumaluuosopin tohtori Daniel Schenkel Heidelbergistä kiivalee sitä väitettä vastaan, että kristinuskon olisi oleellisesti elämän kieltämisestä. "Kuninka, hundahtaa hän, mailmako ei olisi kristinuskon mielestä arvokas, eikä edes mahdollisen uskonnon sija, tämä mailma, josta neljäs evankelista sanoo: näin on jumala mailmaa rakastanut, että antoi ainokaisen poikansa j. n. e. Tah-toivatko sitten vanhimmat kristityt pacta pois maailmasta? Ei-vätkö he enemmän odottaneet että Kristus tulisi voittoisana kuninkaan maan päälle ja panisi tämän huonon mailmanjärjestyksen tilalle paremman, mutta kuitenkin mailmanjärjestyksen?" Niin puhuu viisasteleva loppotehtäjä, joka ei tarkoituksella selvitystä, vaan haluaa koristella vapaasuosto puolinaiututtua. Vai onko hän kenties yrittänsänsä toisten käsitteitä hämmäntää, niin itsekkin hämmäntynyt? Eikö hän tiedä, että kristinuskon opettaa olevan kaksi mailmaa, mustan ja valkean.

Todellisuuden kauniin kirjavan mailman yli on kristitty vetänyt mustan värin, sen ihanaudet ovat perkeleen kiusauksia, sen työstä kiirouta, sen rakkaus syntistä halua, lha on taakka, hengen este, ruumis "haiseva synti-säkki". Kuten kirottu prinssi petoeläimeen, niin on kristillisten kuvitelman valkea mailma kätetty todellisuuden mustaan mailmaan. Vapahtakseen meidät tästä mailmasta on jumala lähettänyt poikansa, joka on vie-vä meidät kristillisyyden paratiisiin. Se on — kuten rautaiset puut — tehty henkisestä aineesta. Sen miehet ja naiset ovat suvutomia, niiden ruumiit vailla painoa, ja niiden työt on vaivaton. "Enkelit keittävät autuutta il-maan lihaa". Ainakin halusivat alkuaan kristityt pacta mailmas-ta. He odottivat joka hetki her-ran tuloa, mailman loppua ja viimeistä tuomiota. "Minun val-takuntani ei ole tästä mailmasta".

Mutta kristillishäveellinen va-pahdus, joka tahtoo parantaa mailman pahat uskot ja toivoi-la toimelaisa työn asemasta, ei voinut kauvan tukahuttaa aineel-lisen nautinnon halun järjkeitä vaatimuksia. Kerettiläiset ja us-

koiden seurassa, joiden elämäntapa-jen kuvaaminen kuuluu hänen tehtä-vinsä.

Mutta koska monelle on mielen-kiintoista kuulla Lapatosun toi-mittajankin, Kalle Aleksanteri Suvan-nen, menneen farmaamaan, niin o-mistamalle hänelle tässä kirjessäsä o-mituisen "parakraftin". Suvanto on ostanut itselleen pienen kalastele-n maata luonnonihailta paikalta Su-periorin järven rannalta lähellä Du-luthia. Hän on "kämpännyt" siellä viime kesän ja nyt syksyn tulutta rakennuttanut sinne mökintapasen, johon on siirtynyt asumaan kaikkein kampsuineen. Taitelijalla, joka har-jottaa pilrstaamista, maalaamista, ka-jovien kulelemista, "Lihan evankeli-min" arvostelamista ja Pohjois-Ameri-kan ainoan suomalaisen pilalehden toimittamista, on muitakin kampsuja kuin akka ja poika. Niin, ja farma-a-minen ja halonhakkaaminen vielä jäivät mainitsematta. Savenvuolen-työnsä johdatti mieleeni tämän vuoden Työmiehen Jouluun kansikuvan, jonka Suvanto on muuttetaksi vuodellekin saaveen. Näin sen kuivamassa siellä hänen mökillään. Tulevassa Työmie-hen Jouluissa näkevät kaikki siitä valokuvatun jäljennöksen.

Maata ei Suvanto ole vielä saanut paljon muokatuksi viljelyksenalaisek-si, nehojalaisa sen helpoimmin las-kee, mutta suuren padallisen peru-noita hän jo kaivoi omasta maas-taan, ja taisi niitä vielä jäädä muu-tamia maahan seuraaville vieraille-kin. Perunat pestiin Superiorin jär-ven, jossa Suvannon misis myös pesee pyykkinsä. Muuta kaivon tai vesilähdettä ei Suvannon maalla ole-kaan. Suvannon ollessa järven ran-nassa pesemässä meille keltettävää perunottoa suuri laine hänen huoma-mattaan pyyhkäisi hänen yltensä, antaen hänelle odottamattoman kyl-

konpuhdistajat, protestantit, us-kokuntien riidat, valon ystävät ja vapaat seurakunnat ovat olleet toimeissa, jotta enemmän tai vähemmän mustaa puhuva totuus saisi voiton uskonnollisten haaveiden valoverhoisesta valheesta. Sikäli olemme me sosialistit yhtä mieltä n. k. "edistysmielisten" kanssa. Sitä arkamaisuutta em-me vain voi hyväksyä